Sjøfartsdirektoratet
Norwegian Maritime Authority

Rozporządzenie w sprawie zarządzania porastaniem kadłubów organizmami morskimi (biofouling)

Ustanowiony przez Norweski Urząd Morski dnia DD MM YYYY na mocy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. nr 9 odnoszącej się do bezpieczeństwa statków i kwestii bezpieczeństwa, sekcje 2, 4, 6, 9, 11, 12, 19, 20, 31, 33, 49 i 52, por. delegacja formalna z dnia 16 lutego 2007 r. nr 171, delegacja formalna z dnia 31 maja 2007 r. nr 590 Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Rybołówstwa, delegacja formalna z dnia 29 czerwca 2007 r. nr 849 Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz delegacja formalna z dnia 29 sierpnia 2017 r. nr 1317.

Sekcja 1 *Cel rozporządzenia*

Celem tego rozporządzenia jest zapobieganie rozprzestrzenianiu się gatunków inwazyjnych z kadłubów statków i ruchomych jednostek morskich odbywających rejsy międzynarodowe, które przybywają do Norwegii, oraz zapobieganie ich dalszemu rozprzestrzenianiu się na wodach Norwegii. Ponadto rozporządzenie ma na celu zapewnienie, aby zarządzanie biozanieczyczeniami kadłuba nie powodowało zanieczyszczenia wód norweskich.

Sekcja 2 *Zakres stosowania*

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do statków norweskich i ruchomych jednostek morskich. Z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w prawie międzynarodowym rozporządzenie to ma również zastosowanie do zagranicznych statków i ruchomych jednostek morskich znajdujących się na norweskich wodach terytorialnych, w tym na wodach terytorialnych otaczających Svalbard i Jan Mayen.

Sekcja 3. *Definicje*

Do celów niniejszych przepisów przyjęto następujące definicje:

a. „Biofouling” (zanieczyszczenie biologiczne lub biozanieczyszczenia): nagromadzenie organizmów, takich jak mikroorganizmy, rośliny i zwierzęta, na powierzchniach i strukturach zanurzonych w wodzie lub narażonych na jej działanie. Wprowadza się rozróżnienie między mikrozanieczyszczeniem i makrozanieczyszczeniem.
b. Mikrozanieczyszczenie: akumulacja mniejszych organizmów, takich jak bakterie, grzyby, mikroalgi, pierwotniaki i inne mikroskopijne organizmy, na początkowych etapach biozanieczyszczenia na powierzchniach i strukturach zanurzonych w wodzie lub narażonych na kontakt z wodą. Mikrozanieczyszczenie charakteryzuje się powstawaniem biofilmu, nazywanego również warstwą szlamu.
c. Makrozanieczyszczenie: akumulacja większych organizmów po fazie mikrozanieczyszczania, charakteryzująca się przywiązaniem widocznych roślin i zwierząt do kadłubów i ruchomych jednostek morskich zanurzonych w wodzie morskiej. Makrozanieczyczenie jest łatwo widoczne i może obejmować na przykład dżdżownice, małże, liście lub włókna ciągłe glonów, bryozoany i inne duże organizmy.
d. Gatunki inwazyjne: gatunki, które zostały celowo lub nieumyślnie wprowadzone na obszar poza ich naturalnym zasięgiem występowania.
e. Kadłub: struktura statku lub ruchomej jednostki morskiej, która jest zanurzona w wodzie morskiej w celu zapewnienia pływalności, wytrzymałości i ochrony. W niniejszym rozporządzeniu termin „kadłub” obejmuje również niszowe obszary statku lub ruchomej jednostki przybrzeżnej, ster, śmigło, tunele sterowe i skrzynie morskie oraz inne stałe części kadłuba zanurzone w wodzie morskiej.

Sjøfartsdirektoratet
Norwegian Maritime Authority

Sekcja 4 *Wymóg dotyczący ograniczonego biozanieszczyszczenia kadłuba*

Statki i ruchome jednostki morskie przybywające na norweskie wody terytorialne z miejsc znajdujących się poza Strefą Ekonomiczną Norwegii nie mogą mieć makrozanieczyszczeń na swoich kadłubach. Ten sam wymóg ma zastosowanie, gdy statki te pozostają na norweskich wodach terytorialnych.

Sekcja 5 *Wymogi dotyczące planu zarządzania biozanieczyszczeniem*

Statki i morskie jednostki mobilne, o których mowa w sekcji 4, są zobowiązane do posiadania planu zarządzania zanieczyszczeniem biologicznym (biofoulingiem). Plan określa środki i zawiera pisemne procedury i informacje na temat procesów stosowanych w celu zapewnienia zgodności statku lub ruchomej jednostki morskiej z wymogiem określonym w sekcji 4.

Plan musi być dostosowany do konkretnego statku lub mobilnej jednostki przybrzeżnej i uwzględniać jego profil operacyjny. Musi być łatwo dostępny do kontroli, utrzymywany w aktualnym stanie i wyraźnie określać, kto jest odpowiedzialny za wdrożenie środków określonych w planie. Jeżeli językiem roboczym nie jest język norweski, plan jest również dostępny w języku angielskim.

Plan może być opracowany zgodnie z wytycznymi rezolucji IMO MEPC.378(80).

Sekcja 6 *Wymagania dotyczące dokumentacji*

Statki i ruchome jednostki morskie, o których mowa w sekcji 4, podczas podróży i podczas pobytu na norweskich wodach terytorialnych dokumentują środki wprowadzone w celu ograniczenia lub usunięcia biozanieczyszczeń.

W dokumentacji należy przedstawić co najmniej ostatni środek przeprowadzony przed przybyciem na norweskie wody terytorialne.

Dokumentację można zapisać w księdze zapisów opracowanej zgodnie z wytycznymi określonymi w rezolucji IMO MEPC.378(80).

Sekcja 7 *Wymóg czyszczenia kadłuba po przybyciu na wody terytorialne Norwegii*

Statki i ruchome jednostki morskie, o których mowa w sekcji 4, które posiadają kadłuby niespełniające wymogu ograniczonego biozanieczyszczenia zgodnie z sekcją 4, są poddawane czyszczeniu kadłuba.

Czyszczenie kadłuba rozpoczyna się w ciągu 24 godzin od przybycia na norweskie wody terytorialne. W takich okolicznościach statek lub ruchoma jednostka przybrzeżna musi być w stanie dostarczyć dokumentację planowanego czyszczenia.

Czyszczenie kadłuba przeprowadza się zgodnie z załącznikiem 10.

Sekcja 8 *Wyjątek dotyczący przedłużonego pobytu na norweskich wodach terytorialnych*

Statki i ruchome jednostki morskie z kadłubami oczyszczonymi zgodnie z sekcją 7 mogą, jeżeli pozostają na norweskich wodach terytorialnych przez okres dłuższy niż sześć miesięcy, przestrzegać przepisów sekcji 10.

Sjøfartsdirektoratet
Norwegian Maritime Authority

Sekcja 9 *Statki i ruchome jednostki przybrzeżne nieeksploatowane poza Strefą Ekonomiczną Norwegii*

Statki i ruchome jednostki przybrzeżne, które nie działają poza strefą ekonomiczną Norwegii (patrz sekcja 4) przeprowadzają czyszczenie kadłuba zgodnie z sekcją 10.

Sekcja 10 Wymogi dotyczące technologii czyszczenia

Czyszczenie kadłuba przeprowadza się przy użyciu najlepszej dostępnej w danym czasie technologii.

Rozważając, co stanowi najlepszą dostępną technologię, należy zwrócić szczególną uwagę na:

a. jak największe ograniczenie zanieczyszczenia wynikającego z czyszczenia;
b. maksymalne ograniczenie uwalniania żywych organizmów;
c. skuteczne usuwanie biozanieczyszczeń z kadłuba;
d. minimalizacja uszkodzeń i degradacji systemu zapobiegającemu zanieczyszczeniom;
e. najwyższy możliwy wskaźnik wychwytywania materiału uwolnionego podczas czyszczenia kadłuba.

Jeżeli zastosowanie najlepszej dostępnej technologii prowadziłoby do zwiększenia zanieczyszczenia lub większego ryzyka rozprzestrzeniania się gatunków innych niż rodzime, czyszczenia nie przeprowadza się na norweskich wodach terytorialnych.

Zebrane materiały należy dostarczyć do lądowych ośrodków przyjmowania lub przetwarzania.

Sekcja 11 *Bardziej rygorystyczne wymagania w określonych obszarach lub szczególnych przypadkach*

Jeżeli jest to konieczne w celu zapobieżenia, ograniczenia lub utrudnienia wprowadzania lub rozprzestrzeniania się gatunków inwazyjnych, Norweski Urząd Morski może, w drodze rozporządzenia i w krótkim terminie, ustanowić bardziej rygorystyczne wymagania dotyczące zarządzania biozanieczyszczeniami kadłuba niż wymagania określone w tych rozporządzeniach, w określonych obszarach lub w określonych przypadkach.

Sekcja 12 *Polecenia usunięcia biozanieczyszczeń z kadłuba*

Norweski Urząd Morski może wydawać decyzje oraz ustalać warunki dotyczące usuwania zanieczyszczeń biologicznych z kadłuba statku, jeżeli stwarzają one szczególne ryzyko rozprzestrzeniania się gatunków inwazyjnych w norweskich wodach terytorialnych.

Przy ocenie, czy istnieje szczególne ryzyko rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków inwazyjnych, można wziąć pod uwagę takie czynniki, jak zakres biozanieczyszczeń kadłuba oraz historia eksploatacji statku lub ruchomej jednostki morskiej.

Po wydaniu zamówienia na usunięcie biozanieczyszczeń z kadłuba czyszczenie przeprowadza się przy użyciu najlepszej dostępnej technologii, zgodnie z sekcją 10.

Sekcja 13 *Zwolnienia*

Norweski Urząd Morski może, na pisemny wniosek, przyznać zwolnienia z przepisów sekcji 5, 6, 7, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

Przy ocenie takich wniosków szczególną uwagę zwraca się na to, czy statek lub ruchoma jednostka przybrzeżna próbowały spełnić wymóg odpowiedniego przepisu oraz czy spełnienie tego wymogu byłoby w danym przypadku nadmiernie trudne.

Sekcja 14 *Wejście w życie*

Niniejsze przepisy wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2028 r.